

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4Er/87/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415201939
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2023:6415201939.7

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti povinnej: A. B., C. XX. X. XXXX, D. E. F. XXX/X, XXX XX G., právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, vedenej pod sp. zn. EX 254/15, súdnym exekútorom JUDr. Ing. Jánom Gasperom, PhD., so sídlom Exekútorského úradu P. O. Box 142, 977 01 Brezno, o vymoženie sumy 1 285,80 Eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd exekúciu **z a s t a v u j e**.
- II. Povinnému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči oprávnenému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Poverením č. 5613 071242 zo dňa 12. 03. 2015 Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Ing. Jána Gaspera, PhD., so sídlom Exekútorského úradu P. O. Box 142, 977 01 Brezno, ktorý ju viedol pod spis. zn. EX 254/2015.
2. Proti upovedomeniu o začatí konania a trovám exekúcie podala povinná námietky, ktoré okresný súd uznesením č. k. 4Er/87/2015-33 zo dňa 05. 08. 2015 zamietol.
3. Dňa 16. 09. 2015 bol na tunajší súd doručený prostredníctvom právneho zástupcu povinnej návrh na odklad exekúcie, vyhlásenie exekúcie za nepripustnú a na jej zastavenie.
4. Okresný súd vydal dňa 27. 04. 2017 uznesenie č.k. 4Er/87/2015-59, v ktorom povolil odklad exekúcie a exekúciu zastavil.
5. Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie. Oprávnený sa odvolával na to, že rozhodcovská zmluva nepredstavuje individuálnu dohodu, ktorá by mala zaväzovať povinného na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere s rovnakým číslom a nie je jej súčasťou. Oprávnený poukazoval aj na to, že medzi účastníkmi uzavretá rozhodcovská zmluva popri tom, že je individuálnym dojednaním, by nespĺňala definíciu neprijateľnej podmienky podľa § 53 ods. 1 resp. ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Z formulácie rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spory zo zmluvy o revolvingovom úvere môžu byť riešené buď v konaní pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom. Z jej obsahu je zrejmé aj to, že konanie pred rozhodcovským súdom je len alternatívne, a teda sa nevyžaduje od spotrebiteľa, aby postupoval len pred arbitrážou. Uplatňuje sa len vtedy, ak sa nepristúpi k riešeniu veci pred všeobecným súdom. Spotrebiteľ a dodávateľ nie sú nijako limitovaní pri podaní žaloby.

6. Následne dňa 27. 06. 2018 bolo doručené na súd vyjadrenie povinného k odvolaniu oprávneného. Oprávnený podaným odvolaním napáda rozhodnutie exekučného súdu z dôvodu, že rozhodcovská zmluva, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie a rozhodnutie veci nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou tak, ako to uviedol exekučný súd v napádanom rozhodnutí. S takýmto tvrdením oprávneného nemožno súhlasiť, pričom povinný opätovne poukazuje na to, že uzatvorením rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej medzi oprávneným a povinným došlo k jednoznačnému zhoršeniu postavenia povinného v postavení spotrebiteľa, resp. k vzniku hrubého nepomeru v právach medzi oprávneným a povinným zo zmluvy o úvere. O zjavnú nerovnováhu medzi podnikateľom a spotrebiteľom a neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 1 a ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka) ide najmä z dôvodu, že oprávnený si priamo a autoritatívne v predformulovanej rozhodcovskej zmluve určil pre prípad vzniku sporu z predmetnej zmluvy, možnosť výberu či prípadný spor predloží stálemu rozhodcovskému súdu alebo príslušnému všeobecnému súdu Slovenskej republiky. Právo výberu akému súdu spor predloží spočíva podľa zmluvy na tej zmluvnej strane, ktorá podáva žalobný návrh - teda v konečnom dôsledku ide o oprávneného, ktorý má eminentný záujem na tom, aby boli spory so spotrebiteľmi riešené pred rozhodcovským súdom, pred ktorým bude postavenie oprávneného oveľa výhodnejšie. V konečnom dôsledku nemá spotrebiteľ na základe takto dojednanej rozhodcovskej zmluvy reálnu možnosť rozhodnúť o tom, či spor s dodávateľom bude prejednaný pred všeobecným súdom SR alebo nie.

7. Povinná v súvislosti s vyjadrením oprávneného vo svojom podaní poukázala na zásadu právnej istoty a na odsek 24. odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu č. k. 1CoE/278/2018-123 zo dňa 23. 05. 2019 (vydaného v priebehu tohto exekučného konania), podľa ktorého je potrebné skúmať, či túto rozhodcovskú zmluvu nie je možné považovať za neplatnú aj s ohľadom na nedodržanie mechanizmu kontraktácie, predpokladaného ustanovením § 43c ods. 2 Občianskeho zákonníka. Oprávnený v doterajšom priebehu exekúcie nepreukázal doručenie prijatia návrhu rozhodcovskej zmluvy povinnej, a to aj napriek tomu, že dôkazné bremeno zaťažuje v danej veci práve jeho.

8. Oprávnený k vyjadreniu povinnej uviedol, že rozhodcovská zmluva bola povinnej zasielaná spolu so zmluvou o revolvingovom úvere a ostatnými súvisiacimi dokumentmi dňa 06. 02. 2012 doporučenou zásielkou s podacím číslom 13675670 na adresu bydliska povinnej. Na podporu uvedeného predložil súdu poštový podací hárok zo dňa 06.02.2012, z ktorého vyplýva, odoslanie zásielky povinnej. Zásielka sa oprávnenému nevrátila ako nedoručená. Riadne doručenie vyššie uvedených dokumentov vyplýva aj z následného správania povinnej, ktorá zmluvu o úvere čiastočne plnila a jednotlivé splátky v zmysle splátkového kalendára splácala v lehote splatnosti. Zároveň žiadnym spôsobom nespochybnila doručenie uvedených dokumentov a ich platnosť, a to ani v rozhodcovskom konaní.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec podľa § 379 CSP a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 2 CSP).

10. Okresný súd vydal uznesenie zo dňa 14. 11. 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť v II. výroku dňa 07. 12. 2022.

11. Podľa § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

12. V zmysle § 57 ods. 1 písm. l) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, exekúciu súd zastaví, ak je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom.

13. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

14. Súd preskúmal exekučný titul z formálnej ako aj materiálnej stránky. Z formálnej stránky sa skúma, či exekučný titul, v tomto prípade rozhodcovský rozsudok má všetky formálne náležitosti, ktoré vyžaduje § 34 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a z materiálnej stránky, či exekučný titul má splnené všetky hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu a to napríklad jeho rozpor s právom, t. j.

dovolenosť, či rozpor s dobrými mravmi a podobne. Exekučný súd uvádza, že je vždy povinný skúmať, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie je skutočne exekučným titulom v zmysle Exekučného poriadku, najmä či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie, túto podmienku je povinný skúmať ex officio, a to už pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, a prípadne neskôr počas celého exekučného konania. Uvedené konštatoval aj Najvyšší súd SR. Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 05. 12. 2012, sp. zn. 6 Cdo 135/2012: „Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej zmluvy. Ak teda právomoc rozhodcovského súdu je závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t. j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý. Prekážku rozsúdenej veci pre exekučné konanie netvorí právoplatný rozhodcovský rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, a to ani vtedy, ak exekučný súd skúma, či exekučný titul vydaný vo forme rozhodcovského rozsudku, je materiálne vykonateľný.“

15. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Z okolností uzatvárania zmlúv a najmä s ohľadom na povahu strán zmlúv je zrejmé, že oprávnený pri uzatváraní zmlúv konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvy uzatvoril s povinným ako fyzickou osobou nepodnikateľom. Na základe uvedeného mal exekučný súd preukázané, že ide o spotrebiteľské zmluvy a na právny vzťah medzi účastníkmi je nutné okrem zmluvných dojednaní, na ktoré sa odôvodnenie rozhodcovského rozsudku odvoláva, aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ktoré majú kogentnú povahu a sú súčasťou obsahu záväzku bez ohľadu na dohodu strán.

18. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

20. Podľa § 7 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

21. Podľa § 7 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, používanie nekalých obchodných praktík sa zakazuje aj v súvislosti s plnením záväzku spotrebiteľa vrátane vymáhania pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy.

22. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

23. V § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka sú demonštratívne uvedené neprijateľné podmienky. Pod písm. r) je s účinnosťou od 01.01.2008 (§ 53 Občianskeho zákonníka doplnený zákonom číslo 568/2007 Z. z.) uvedená ako neprijateľná podmienka aj rozhodcovská zmluva, teda ak sa v rámci dojednanej rozhodcovskej zmluvy vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. To, že v zmluve, ktorú uzatvoril oprávnený s povinným, bola dojednaná rozhodcovská zmluva, vyplýva zo zmluvných dojednaní všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú súčasťou zmluvy a aj zo samotného rozhodcovského rozsudku, ktorý túto skutočnosť konštatuje vo svojom odôvodnení.

24. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, sú neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách neplatné.

25. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

26. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

28. Podľa čl. 2 písm. a) smernice, na účely tejto smernice, nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3.22.

29. Podľa čl. 3 ods. 1 smernice, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

30. Podľa čl. 3 ods. 3 smernice, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré môžu byť považované za nekalé.

31. Podľa prílohy smernice ods. 1 písm. q), neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane.

32. Podľa článku 6 smernice, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

33. Podľa článku 10 smernice, členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 31. 12. 1994. Bezodkladne o tom informujú Komisiu. Tieto ustanovenia sa uplatnia na všetky zmluvy uzatvorené po 31. 12. 1994.

34. Podľa vnútroštátneho práva sa však zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka nemôžu odchyliť v neprospech spotrebiteľa od ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Taktiež nesmú obsahovať podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka obsahuje exemplifikačný príkladný, a teda neuzavretý výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Tento výpočet je zo strany zákonodarcu neustále dopĺňaný a precizovaný.

Týmto spôsobom zákonodarca reaguje na nesprávnu aplikačnú prax. V tomto výpočte je s účinnosťou od 01. 03. 2010 výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovanie od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej zmluvy, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Len zo samej skutočnosti, že sa uvedená podmienka v tomto príkladnom výpočte v čase uzatvorenia zmluvy nenachádzala, nemožno vyvodiť, že vyžadovanie od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej zmluvy, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, nie je neprijateľnou podmienkou obsiahnutou v spotrebiteľskej zmluve. Súd vychádza z teleologického výkladu, a teda vychádzal z príslušného prameňa práva ako celku s akcentom na jeho ciele a zmysel. Zmyslom a cieľom úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku je poskytnúť spotrebiteľom v SR ako členskom štáte minimálne taký štandard ochrany, aký stanovuje smernica.

35. Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/2008 z 04. 06. 2009 Pannon GSM Zrt proti Erzsébet Sustikné Győrfi bod 43, vnútroštátnemu súdu prislúcha posúdiť, či možno zmluvnú podmienku kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice (93/13/EHS) ako nekalú. Podľa bodu 32 tohto rozhodnutia, je teda úlohou súdu, ktorý vo veci rozhoduje zabezpečiť potrebný účinok ochrany, ktorú sledujú ustanovenia smernice. Úloha, ktorú v konkrétnej oblasti vnútroštátneho súdu udeľuje právo Spoločenstva, preto nie je vymedzená len možnosťou vysloviť sa k prípadnej nekalej povahe zmluvnej podmienky, ale zahŕňa taktiež povinnosť preskúmať ex offo túto otázku hneď potom, ako je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, vrátane, ak nastolil otázku o svojej vlastnej miestnej príslušnosti.

36. V posudzovanej veci mal súd riadne preukázané, a to predložením zmluvy o úvere a všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere, že súčasťou obsahu formulárovej zmluvy, ktorú oprávnený v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu, je aj rozhodcovská zmluva. Podľa názoru súdu je však dojednanie rozhodcovskej zmluvy uvedenej v danom článku obchodných podmienok, neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Táto zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto zmluvy začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Napokon ani zmluva umožňujúca dodávateľovi výber rozhodcovského konania nenapĺňa záujem na ochrane spotrebiteľa. Rozhodcovskú zmluvu si spotrebiteľ osobne nevyjednal a nemal na výber, vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami, pričom v zmysle jej znenia sa vopred vzdal práva výberu, kde sa budú možné spory medzi stranami riešiť. Povinný mal len možnosť zmluvu ako celok odmietnuť, alebo podrobiť sa všetkým úverovým podmienkam, a teda aj tomu, že prípadný spor sa bude riešiť v rozhodcovskom konaní. Podľa názoru súdu, už len tieto skutočnosti možno považovať za dostačujúce na záver o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy vzhľadom na zásadný dopad tejto zmluvnej podmienky na vzťahy medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Takto formulovaná zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a preto je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Rozhodcovská zmluva je neprijateľná, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa sa podrobiť výlučne rozhodcovskému konaniu. Neprijateľná rozhodcovská zmluva sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto zmluvy odporuje dobrým mravom. Akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe rozhodcovskej zmluvy, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, je plnením, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Súd svoj názor o neprimeranej povahe rozhodcovskej doložky opiera aj o vyššie spomenutú judikatúru Európskeho súdneho dvora (C-240/98, C-168/2005, C-243-2008), pričom súd taktiež dáva do pozornosti rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-40/2008 Asturcom Telecomunicaciones SL proti H. I. C., v ktorom bola riešená otázka, ktorá sa týkala smernice v tom zmysle, že súd, ktorý rozhoduje o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku vydaného bez účasti spotrebiteľa, musí i bez návrhu uplatniť neprimeranosť rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluve. Zo záveru tohto rozsudku vyplýva povinnosť exekučného súdu prihliadnuť aj z úradnej moci na neprijateľné podmienky upravené v rozhodcovskej doložke. Nekalú povahu rozhodcovskej doložky súd má preskúmať v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci prostriedkov vnútroštátnej povahy. Rozhodcovský súd ako z predmetného rozhodcovského rozsudku vyplýva, absolútne opomenul aplikovanie príslušných kogentných vnútroštátnych a európskych noriem týkajúcich

sa ochrany spotrebiteľa. Rozhodcovský súd veľmi starostlivo posúdil postavenie a podnikateľské riziko oprávneného, avšak ochrane spotrebiteľa ako v zmluvnom vzťahu slabšej strany náležitú pozornosť nevenoval.

37. Na základe vyššie uvedených skutočností exekučný súd po preskúmaní podmienok exekučného konania zistil, že rozhodcovská zmluva je neprijateľná, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Neprijateľná rozhodcovská zmluva sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom. Táto doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Z hľadiska ochrany spotrebiteľa nie je rozdiel medzi výhradnou rozhodcovskou doložkou a voľbou dodávateľa, ktorý spotrebiteľovi rozhodcovské konanie vnúti, ako najvhodnejší spôsob rozhodovania sporu. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Z uvedených dôvodov súd podľa § 57 ods. 1 písm. l) Exekučného poriadku túto exekúciu zastavil.

38. Podľa § 9a Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

39. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

41. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že vyžaduje zodpovednosť za zavinenie strany, ktorej procesný úkon mal za následok zastavenie exekúcie. Vzhľadom k tomu, že oprávnený procesne zavinil zastavenie exekúcie, vznikol povinným podľa § 256 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd rozhodne o výške trov povinných v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

42. O trovách súdneho exekútora rozhodne súd po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti I. výroku tohto uznesenia odvolanie n i e j e prípustné.

Proti výroku II. tohto uznesenia možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd, a to písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, vlastnoručný podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné podať v počte troch rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.